

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

List za državne nameščence in upokojence

Tovariši zadrugarji — pozdravljeni!

V dneh od 26. junija do 1. julija t. l. bo v Ljubljani zborovanje naše Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev. Zborovali bodo zaslužni in izkušeni zadrugni delavci iz naših nabavljalnih, kreditnih, proizvodnih in stavbnih zadrug, polagali račune o svojem delu v minulem letu, o svojih naporih, težavah, razočaranjih in tudi — uspehih. Na posvetovanjih bodo določili smernice novemu, še smotrnejšemu, še intenzivnejšemu združnemu delu, s svojim vzgledom bodo skušali pritegniti v vrste zadrugnih delavcev tudi vse tiste tovariše, ki stoje zaenkrat še ob strani. Vzgojni in propagandni pomen teh zborovanj in z njimi zvezanih zadrugnih manifestacij je velik.

Ko se bodo konec tega meseca zbrali v Ljubljani naši tovariši zadrugniki iz vseh delov države, jih bodo vsi slovenski drž. nameščenci gostoljubno sprejeli in jih iskreno pozdravili kot ljube in drage goste in skrbeli, da odneso od nas najprijetnejše spomine. Zlasti jim bodo pa vsi naši zadrugni veterani, organizatorji in delavci prav od srca zaklicali v pozdrav in zagotovilo zadrugarske vzajemnosti in zvestobe:

Pozdravljeni, tovariši zadrugarji!

Spreminjanje pravnomočnih odločb

Lani smo v 21. številki od 1. novembra objavili važno načelno odločbo splošne seje državnega sveta od 24./25. aprila 1934, štev. 11.536/34. Ta odločba se glasi:

»1. Z zakonom o splošnem upravnem postopku ni prepovedano upravnemu oblastvu, da popravi svoje pravnomočne odločbe.

2. Tak postopek more učinkovati od dne izdavanja odločbe, ki se popravlja, če je bila z njo oškodovana kaka subjektivna pravica poedinca.»

S to odločbo je hotel državni svet pojasniti, da morejo upravna oblastva svoje odločbe, ki so postale že pravnomočne, spreminjati, t. j. razveljaviti ali predručit v korist dotičnika, glede katerega so bile izdane. Seveda je pogoj, da upravno oblastvo ugotovi, da je bila prvotna odločba napačna. Nekatera oblastva so se namreč sklicevala na dejstvo formalne pravnomočnosti in zavračala prošnje ali vloge poedincev, ki so prosili za razveljavljenje očitno napačne odločbe in izdaje nove. Pri tem je stranka mogla dokazati, da je prvotna odločba zmotna ali celo nezakonita, a vendar njena vloga ni uspela, ker upravno oblastvo ni hotelo spreminjati svoje napačne odločbe, sklicevaje se, da je postala le-ta že pravnomočna.

Z navedeno načelno odločbo je pa državni svet ugotovil, da je vprašanje spreminjanja napačnih odločb v korist posameznikov vprašanje materialnega upravnega prava, torej ne samo vprašanje upravnega postopka. Naglasil je, da obstoji splošna zakonska dolžnost, po kateri mora upravno oblastvo pravilno izvrševati zakone, spoštovati subjektivne pravice posameznikov in jim priznavati to, kar jim zakon priznava. Na svoje, čeprav pravnomočne odločbe pa oblastvo načelno ni vezano in jih more, čeprav so za poedinca postale neizpodbitne, vsak čas v njegovo korist spreminjati, seveda zlasti takrat, če ugotovi, da so napačne.

Na to načelno odločbo se je v zadnjem času opiralo več državnih uslužbencev, zlasti upokojencev, ki so se jim njihove osebne pravice okrnile z določenimi upravnimi odločbami, ki so postale že pravnomočne. Vložili so na dotična oblastva prošnje za vnovično obravnavanje svoje zadeve oz. za razveljavljenje prvotne odločbe in izdaje nove, ki naj bi bila v skladu z zakonskimi predpisi in z drugimi odločbami, izdanimi v popolnoma enakih primerih.

Slično prošnjo je vložil tudi neki upokojeni orožnik, katerega je pred leti finančno ministrstvo zavrnilo, ko je zahteval, naj se mu izplača razlika na drag. dokladi po čl. 17. zakona o orožniškem pokojninskem skladu. To

prošnjo je fin. ministrstvo vnovič zavrnilo z utemeljitvijo, da je prvotna negativna odločba pravnomočna in da je torej zadeva z njo končno veljavno odločena.

Proti ti odločbi, s katero mu je bila zahteva po razveljavljanju oz. spremembi prvotne odločbe odbita, je upokojenec vložil tožbo na državni svet. Ta je točbo zavrnil in zavrnitev takole utemeljil:

»Z odločbo državnega sveta od... je bila zavrnjena kot prekasno vložena tožba navedenega proti odločbi finančnega ministrstva od... v zadevi zavrnitev zahteve po priznanju pravice do draginjske doklade po odločbi min. sveta DR št. 107.201/24, to pa za čas pred 1. aprilom 1929.

Tako je navedena odločba finančnega ministrstva postala pravnoveljavna in vsa vprašanja, katera je ista obravnavala, so bila v upravnem postopku dokončno rešena. Zato upravno oblastvo ni po nobenem zakonskem predpisu dolžno — čeprav to more, če hoče —, da vnovič obravnava to pravno vprašanje, katero je že nekoč obravnavalo z navedeno pravnomočno odločbo. Toda upravno oblastvo more, ne pa mora svojo pravnoveljavno odločbo razveljaviti ali spremeniti na podlagi § 133. zakona o spl. uprav. postopku, tudi če je ta odločba bila že predmet upravnega spora pred drž. svetom; to torej zavisi od svobodne ocene upravnega oblastva, v takih stvareh pa tožba na državni svet po čl. 19., toč. 3., zak. o drž. svetu in upr. sodiščih ni dovoljena.»

Ta konkretna razsodba je velikega, za nas žal neugodnega pomena, ker izrečno ugotavlja, da je popravljanje pravnomočnih odločb popolnoma prepuščeno svobodni presoji upr. oblastev, to se pravi: dobri volji pogostoma zelo ozkosrčnih in birokratskih upravnih uradnikov v centrali. Ti morejo po ti razlagi celó v primerih, kjer je prvotna odločba očitno in dokazano napačna ali kar nedvomno protizakonita, tudi iz nestvarnih razlogov vztrajati pri prvotni svoji krivični odločbi, dasi se to protivi pravnemu občutku in tisti načelni dolžnosti državnih oblastev, da državljanom ne kratijo pozitivno priznanih jim zakonskih pravic.

Da bi se taki primeri ne ponavljali — znano nam je, da so bile že nekatere podobne prošnje odbite — bi bilo treba uspešnejših poroštev, s katerimi bi se mogla upravna oblastva v primerih, kadar je nepravilnost ali nezakonitost prvotne odločbe izven spora, prisiliti, da take, sicer formalno veljavne, materialno pa napačne odločbe spremene in popravi. To zahteva načelo pravne varnosti in javne

morale. Ne gre, da bi zaradi samovoljnosti posameznih neuvidevnih upr. funkcionarjev, ki se krčevito drže »ju-

stament«-stališča, trpeli drugi državljani, ki se jim je z napačnimi odločbami storila krivica.

Potreba zvišanja prejemkov

Spomenica

sprejeta na skupnem zborovanju predsednikov sreskih učiteljskih društev s člani upravnega in nadzornega odbora sekcije JUU za dravsko banovino dne 30. maja 1937.

Državni uslužbenci smo bili od zedinjenja pa vse do danes samo dvakrat kolikor toliko primerno nagrajeni: prvič l. 1920. z uredbo o draginjskih dokladah št. 130.000 z dne 29. septembra 1920 in drugič l. 1931. z uradnim zakonom z dne 1. aprila 1931. Žal sta bili tudi ti edini svetli periodi prav kratki: prvo je kmalu zasenčila hitro naraščajoča draginja povojnih let, druga je trajala samo šest mesecev, od 1. aprila do 30. septembra 1931, ko so se doklade zopet znižale. Na ta način smo bili državni uslužbenci od skoro 19 let samo leto dni materialno saturirani, medtem ko so bila ostalih 18 let za nas leta pomanjkanja in odpovedi.

Posebno usodna je bila za nas zadnja uredba o znižanju draginjskih doklad z dne 19. septembra 1935, ki je posebno pritisnila materialno najsihibejše nižje uslužbenec in družine. Medtem ko druge države tekmujejo v nagradah za otroke, ki predstavljajo naraščajočo moč države, se je začelo pri nas varčevati pri materah in otrocih. Danes, ko smo se morali državni uslužbenci pod pritiskom razmer odpovedati vsakemu kulturnemu in družabnemu življenju, ki nam ga kot inteligentom narekuje naša duševna potreba in naša narodna zavest, ne iščemo v draginjskih dokladah posa-

meznih skupin nikakih reprezentacijskih dodatkov, ki naj bi služili za stanu primerno življenje na zunaj, ampak samo še sredstva za golo preživljanje nas, naših žena in naših otrok. Da še ne kažemo svetu vsega našega siromaštva in da še skušamo varovati neki navidezni dekorum, je pripisovati samo enemu sredstvu, ki se ga oklepamo: dolgovom! Državni uslužbenci smo zadolženi na neverjetne vsote! Zadolževati se moramo za obleko, za šolanje otrok, za boleznin in smrt! Ker pa moramo te dolgove odplačevati, nam ostane po odbitkih za davke, pokojninski fond, za prepovedi na plačo in po odplačilih obrokov na dolg tako malo čistih prejemkov, da se moramo zadolževati za hrano in stanovanje. Tako se plaz, ki se ruši na nas zaradi naglega skoka cen življenjskim potrebščinam od dneva do dneva večja, a mi smo brez moči in se samo s strahom sprašujemo, kakšne bodo posledice.

Po teh ugotovitvah vidimo samo eno rešitev: da nam država poveča prejemke, da bomo mogli živeti mi in naši otroci,

zato prosimo,

da se državni uslužbenci rešijo iz neizdržljivega položaja, v katerega so zašli brez lastne krivde, tako da se brez odlašanja uveljavi stara uredba o draginjskih dokladah od 12. marca 1932, št. 10.990/I z dodatkom določb iz čl. 5 uredbe od 19. septembra 1935, ki se tiče zvišanja osebnih doklade staroupokojencem.

Životarjenje

Kako žive državni uslužbenci in upokojenci

O tem nam samim ni treba dosti pripovedovati, saj vsakdo izmed nas že sam na lastni koži občuti vso težo današnjih razmer, ko si mora zaradi rastoče draginje in neprestano zniževanja prejemkov vse bolj in bolj omejevati svoje izdatke. Vendar pa mislimo, da bo za ilustracijo neznosnih in res nezdavih razmer prav, če objavimo samo nekatere izmed dopisov, kakršne naše upravništvo stalno prejema.

Nižji aktivni uslužbenec iz podeželskega mesta nam piše med drugim: »Glede poravnave naročnine prosim naslov, da me počaka do prihodnjega meseca, ker sem po redukciji svojih mesečnih prejemkov prišel v tako slab finančni položaj, da mi ni mogoče več izhajati s plačo. Odpovedal sem se kajenju, časopisom in vsem kulturnim društvom, samo »Naš Glas« sem še obdržal, in še to plačujem neredno, ker mi vsak mesec primanjkuje, kakor je razvidno iz priloženega računa.

Imam na mesec 1483 din plače, t. j. po vseh odbitkih, imam pa ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Sin, 21 let star, leži že dalj časa v bolnici. Hčerka, ki je 18 let stara, hodi v gimnazijo, dve mlajši sta pa stari ena pet let, ena pa osem mesecev. Moja plača se razdeli takole: stanovanje 350 din, kreditna zadruha 150 din, specerija povprečno 800 din, mleko 90 din, skupaj 1390 din. Ostane mi še 93 din. Kaj naj kupim za ta denar: meso, drva, obleko za družino, šolske potrebščine — ali kaj? — Kje je pa zdravnik in zdravila itd.? Iz tega se vidi, da ni mogoče več izhajati. Niti za najnujnejše potrebščine ni zadosti. Kako naj ima človek veselje za izvrševanje izbranega po-

klica, ker ne more pomagati bolnemu otroku, da o zdravih ne govorim. Premišljujem večkrat, kje so danes gospodje, ki so pri volitvah dobili glasove tudi od tistih, ki danes najbolj trpe, to so nižji drž. uslužbenci. Tem so se plače tako znižale, da s prejemki ne morejo več izhajati, s prejemki, ki so bili že pred redukcijo prenizki, kaj šele danes, ko je draginja za 30 % višja in plače za 19 % manjše kakor pred 1. oktobrom 1935. Zato je dolžnost gospodov poslancev, da se potegnejo za nas nižje nameščence, da se nam vrne plača, vsaj kolikor smo imeli že pred redukcijo, ker trgovec ne pozna tega, ali imaš 600 ali 4000 din na mesec, on pozna samo plačilo. Zato je nujno potrebno, da se nam plače takoj zvišajo.»

K temu pismu je vsako pojasnilo ali dodatek odveč — dejstva in suhe številke govore dovolj jasno in glasno. In to je le en primer med tisoči.

Aktivni uradnik VII. položajne skupine se opravičuje zaradi zaostanka na naročnini in piše našemu upravništvu: »To mi je tem bolj neprijetno, ker se v polni meri zavedam nujne potrebe izdavanja takega glasila, in kljub temu ne izpolnjujem obveznosti, ki mi jih nalaga stanovska dolžnost. Gotovo so tega v najvišji meri krive žalostne gmotne razmere, v katerih danes živimo drž. uradniki, ko si človek ne more in ne sme privoščiti še tako skromnega duševnega razvedrila, ki je nujno potrebno, če naj ne zapademo v popolno otopenost.

Znano mi je, s kakšnimi težavami se mora boriti vsak list, ki je navezan zgolj na točno plačevanje naročnine, zato sem Vam še prav posebno

hvaležen za prizanesljivost, ki z njo opozarjate netočne naročnike na izpolnjevanje njihovih dolžnosti. Že nekaj časa se nahajam v veliki denarni tiski, kajti mesečni dohodki zadostujejo komaj za najnujnejše življenjske potrebe, ki smo nanje vezani jaz in moja družina.

Konec junija prejemem predujem na račun potnih stroškov, s čimer mi bo dana možnost, da uredim zadevo glede zaostanka v Vaše zadovoljstvo.

Orožniški stražmojster — staro-upokojenec nam pa z mesta na deželi piše: »Zavedam se svojega dolga za Vaš list, in mi to dela zelo mučne občutke, toda mi stari upokojenci smo tako ob steno pritisnjeni. Pri zadnjem izboljšanju so mi dali 50 din na mesec kot staroupokojencu, 50 din pa ko je prišel kraj mojega bivališča iz III. v II. draginski razred, a vzeli so mi, za šest rodbinskih članov po 20 din, t. j. 120 din na mesec. Izgubil sem torej 20 din. — Namesto izboljšanja torej znižanje. Kaj naj storim? Nekdaj kot aktivnemu nameščencu so mi bili dol-

govi strogo prepovedani, a danes sem dolžan blizu 10.000 din.

Kje je moj nekdanji ugled, moja zavest časti, sploh kje smo in kam še pridemo? V 66. letu starosti mi izginja upanje na kakršno koli izboljšanje. To kar danes dobivam je premalo za življenje, preveč za smrt. Meni je moj položaj zdaj mučen — neznosen. Ko dobim pokojnino, prilete upniki kakor krokodili. Dam kolikor imam, in meni ostane — 0.

Že iz teh nekaj dopisov si lahko ustvari vsakdo popolnoma objektivno sliko obupnih razmer, v katerih živi ogromen del aktivnih in upokojenih drž. uslužbencev. Pripominjamo, da nismo dodali prav nič, nasprotno smo iz razumljivih razlogov morali izpušiti še marsikatero upravičeno, a prehujo in grenko besedo, ki jo je piscu narekovalo trpko spoznanje nezno-snega položaja, v katerega je zašel brez krivde.

Nujna rešitev je neizbežna, če naj ves naš stan ne propade gmotno in moralno. Caveant consules...!

Odtegljaji od prejemkov

Finančno ministrstvo je razposlalo navodilo, kateri odtegljaji se morajo izkazovati v seznamih mesečnih prejemkov aktivnih in upokojenih drž. uslužbencev. Po tem navodilu od 6. februarja 1937, števil. 11.100/II, je pri sestavljanju plačilnih seznamov upoštevati sledeče odtegljaje:

1. Uslužbeni davek — po zakonu o neposrednih davkih.

2. Davek na samce — zakon o davku na samce in davčni oprostitvi oseb z devetero ali več otroki (»Služb. Nov.«, od 20. dec. 1930, št. 292-C).

3. Izredni prispevek — § 24., toč. 4. fin. zakona za prorač. leto 1936/37. (Ta prispevek plačajo zavezanci uslužbenkega davka v višini 1 % svojih prejemkov zavezanih temu davku. Ne pobira se ta izredni prispevek od prejemkov orožnikov, graničarjev, podčastnikov in stroupokojencev).

4. Vloge in drugi prispevki za uradni pokojninski sklad — po pravilniku o uradniškem pokojninskem skladu (»Služb. Nov.« od 8. avg. 1931, št. 179-VIII).

5. Vloge in drugi prispevki za podporni sklad pomožnega osebja v službi države — po uredbi o podpornem skladu pom. osebja v službi države (»Služb. Nov.« od 8. nov. 1932, števil. 260-XCIX).

6. a) Verske doklade za srbsko-pravoslavno cerkev: 1. patrijaršijske,

2. eparhijske in 3. cerkveno-občinske — po zakonu o srbski pravoslavni cerkvi in ustavi srbske pravoslavne cerkve (»Služb. Nov.« od 16. nov. 1929, št. 269 in od 24. nov. 1931, št. 275).

b) Duhovniška bera za muslimane — po § 20. fin. zakona za prorač. leto 1934/35. oz. 1935/36. in § 33. fin.

7. Odkupnina za osebno delo na nedržavnih cestah (kuluk) — po zak. o samoupravnih cestah od 8. maja 1925. in

8. Prispevki za Zvezo nabavljanih zadrug drž. uslužbencev v Beogradu — uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o nab. zadrugah drž. uslužbencev in o Zvezi nab. zadrug drž. uslužbencev od 5. dec. 1920., št. 3047 od 30. aprila 1928. (»Služb. Nov.« od 12. maja 1928., števil. 107-XXXV).

Vsi nakazovalci in uslužbenci, ki sodelujejo pri sestavljanju teh seznamov, se morajo najstrože ravnati po navedenih predpisih oz. zakonih. Vsi odtegljaji morajo biti iz seznamov točno razvidni in pravilno odpremljeni med državne dohodke, sicer bodo vsi uslužbenci, ki imajo posla s tem, poklicani na odgovor.

Prednje objavljamo, da si lahko vsakdo sam izračuna, koliko in za kaj se mu odteguje od prejemkov.

Naše Mariborske zadruge

Nabavljalna zadruga drž. uslužbencev v Mariboru je imela svoj 16. redni občni zbor dne 25. aprila t. l. Ob koncu leta 1936. je imela zadruga

4666 članov. Občnega zbora se je udeležilo 840 članov, ki so dobrih napolnili veliko dvorano Narodnega doma. V minilem poslovnem letu je promet dosegel okroglo 42 milijonov di-

Fr. Bouget:

Mojstra je prekosila

V preprosti, pa elegantno opremljeni sprejemnici zasebnega detektiva Jaquesa Bretona blizu saintmichelskega bulvarja je sedelo plavalas dekle, Gladys Benquettova. Videti ji je bilo, da je navdušena športnica, stara kakih pet in dvajset let. Pozorno pričakovala je zrla v detektiva.

Ze tretjič ga je obiskala v izredno zamotani zadevi. Njen oče, petrolejski kralj Roger Benquet, ni smel izvedeti, da je v Parizu, kjer se je nastanila v hotelu Castiglioni. Rekla je, da se je poslužila pretveze, da se pelje k stari teti ob Michigan-skem jezeru. V resnici pa je pobegnila z nekim bokserjem, mladim, plavalasim fantom, ki jo je že čez teden dni sramotno pustil na cedilu. Pa to bi bila še prebolela, toda odnesel je tudi biserno ogrlico, vredno tisoč dolarjev, ki ji jo je podaril oče. Gladys je obupavala. »Še zmeraj nimate nobenega sledu?« je z vdihom vprašala detektiva. Videti je bilo, da se je sama sebi smilila. Saj je bilo tudi strašno: razočarana v ljubezni, oropana, okradena, brez moškega varstva v pregrešnem pariškem Babilonu.

Gospod Breton je bil ginjen. Tolažeče je dekletu pobožal ročico in dejal: »Le pogum, tiča že ujamemo.«

Mlada dama je pač lahko zaupala gospodu Jaquesu Bretonu: resen gospod srednjih let, ki ni bil prav nič tako opičje vnanosti, kakor znani filmski detektivi. Imel

je temno brado z nekaj sivimi nitmi, učenjska očala in je bil čisto angleško preprosto oblečen.

»Strašno mučen položaj!« je tožilo dekle v pravilni, ameriško pobarvani francosčini. »Policije ni mogoče obvestiti! Kakšen šunder bi nastal in gotovo bi tudi oče kaj izvedel.«

»To tudi treba ni,« jo je pomiril Breton in izpustil njeno roko. Vstala je, drobna naglo po sobi sem ter tja in nena-doma obstala pred mogočno črno blagajno, ki se je košatila v ozadju. »Toda bi bila moja biserna ogrlica pač bolje spravljena kakor v predalu hotelskega pisalnika,« je dejala in s prsti bobnala po blagajni.

»Prav gotovo,« je potrdil gospod Breton, »mogoče celo bolje kakor na vašem lastnem vratu. — Moja blagajna vam je vselej na razpolago.«

»Res?« je prislunila in čez nekaj časa dodala: »Kar preganja me že strah, da nič več ne zaupam trezorju v hotelu Castiglioni.«

Detektiva je hudo laskalo. Saj to se pravi, da mu zaupa bolj kot slehernemu drugemu. Povzročilo je, mimo preduma 200 dolarjev, da so se mu preko čisto poslovnega vneta čustva za srce male Gladys. Ekscentrična hči dolarskega strica — zakaj se ne bi zagledala v tako izkušnega svetovnjaka, kakor je on? In z globokim basom je dejal: »Popolnoma svobodno lahko računate z menoj. Ste morebiti nocoj prosti?«

narjev. Prodano je bilo špecerije za okroglo 16 in pol milijona, manufakture 4½ milj., kuriva 1½ milj. dinarjev. Restavracija je inkasirala okoli 1½ milj., pekarna pa ¾ milj. dinarjev. Od tega skupnega prometa odpade na podružnico v Celju 2.582.000 din. Promet je v celoti porastel za 1½ milj., in sicer zaradi porasta števila članov (za 324). Pri posameznikih je nakup padel zaradi znižanja prejemkov. To vidimo tudi v tem, da kupujejo člani vedno manj boljšega blaga. Moka, mast in sladkor predstavljajo polovico prodane špecerije (8 milj.).

Rezervni sklad je konec leta 1936. znašal 3.246.379 din, t. j. za 31.019 več kakor pred letom. Sklad za članske namene 1.697.731 din (več za 234.138 din). Na posmrtninah je izplačala zadruga 1.566.202 din, in sicer deloma iz lastnih sredstev, deloma na račun članov. Za vsak smrtni primer plačuje namreč član din 1,50. Vrednost premičnin je vnesena v letni račun z vsoto 1.444.136 din, nepremičnine pa predstavljajo vrednost 2.031.745 din. Poleg rezervnega sklada znaša sklad za članske namene 1.538.000 din (zaokroženo), pokojninski 210.000 din, kreditni 64.000 din, sklad za obnovo premičnin 578.000 din, nepremičnin 700.000 din.

Po poročilih uprave in nadzorstva se je vršila mestoma precej burna debata, ki ni bila vedno docela stvarna. V glavnem so želeli zborovalci, da se znižajo nagrade odbornikom in da se važnejši podatki letnega računa objavijo prej. Glede druge želje je pojasnil predsednik g. Reher, da so po pravih sklepi račun in vse knjige članom na vpogled v zadrugni pisarni. Objava teh števil pa ni priporočljiva, ker bi jo naši nasprotniki utegnili izbiti. V splošnem ni bilo opazati med prisotnimi veliko zanimanja za po-

slovna poročila odbornikov in tudi v debati je pogrešal objektivni opazovalec smernice za delovanje zadruge v bodoče. Vse zanimanje se je osredotočilo na volitve in tudi med poročili in debato si slišal ponovno zadevne medklice. Pri volitvah sta bili dve listi, eno je sestavil »akcijski odbor« v sporazumu s strokovnimi organizacijami, druga pa »združena opozicija«. Zmagala je druga lista s približno 480 proti 260 glasovom. Izvoljeni so v upravo J. Malenšek (doslej v nadzorstvu), A. Semenič (doslej v nadzorstvu), P. Kandus (do lanskega leta v upravi) in F. Kotnik; namestnika Iv. Ribič in A. Juršič; v nadzorstvo: F. Gračner, A. Bučar, M. Kerin, namestnika K. Jakopec in J. Grobin.

Po volitvah je večina »združeno« odšla ter je potekel ostali del zborovanja skoro brez debate ob pičli udeležbi. In vendar so bile še važne točke, kakor predlogi in pritožbe posameznih članov in predvsem ustanovitev sklada za bolniško zavarovanje zadrugarjev.

II.

Stavbna zadruga drž. uslužbencev je polagala račune o svojem delu dne 31. marca t. l. Zadrugarji so dolgovali na začetku minulega leta 151.278 din, na koncu 140.727 din, zadruga sama dolguje Zvezi nab. zadrug 102.004 din, kreditni zadrugi pa 10.510 din; čisti dobiček za leto 1936. znaša 1397 din, kar se razdeli med razne sklade. Zadruga šteje še 13 članov. Ne more se prav razvijati, ker ji primanjkujejo denarna sredstva. Likvidacija te zadruge je samo še vprašanje časa. Zadruga je revidiral zvezni revizor in našel njeno poslovanje v popolnem redu. Pri volitvah je bil izvoljen zopet prejšnji odbor.

(Konec prih.)

Zborovanje upokojencev v Ljubljani

Kakor smo že poročali, je bil za nedeljo 23. maja sklican v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani redni občni zbor Društva državnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Zborovanja se je udeležilo prav lepo število članov, ki so z odobravanjem sprejeli na znanje poročilo odbora o društvenem delovanju v minulem letu. Zborovanje je vodil predsednik organizacije g. dr. Ivan Vrtačnik.

Iz tajniškega poročila, ki ga je podal ravnatelj g. Anton Spendè, je bilo posneti, da je v minulem letu umrlo 63 članov. Njihov spomin so zborovalci primerno počastili. Društvo je tudi v minulem letu zastavilo več svoj vpliv na izboljšanje splošnega položaja upokojencev, zlasti gmotnega. Predvsem se je trudilo doseči zvišanje prejemkov oz. odpravo raznih omejitev in redukcij iz leta 1935. Glede tega se je

društvo udeležilo tudi zborovanja vseh upokojenških organizacij v Zagrebu in odposlanstva, ki je lansko jesen obiskalo odločujoče činitelje v Beogradu, med drugim tudi fin. ministra. Ta je odposlancem obljubil, da se bodo že v drž. proračunu za leto 1937/38. pokojnine zvišale vsaj za 5 %, kar se pa potem ni zgodilo.

Društvo se je mnogo trudilo, da doseže redno izplačevanje pokojnin. Lani je zaradi nesrečnega predpisa fin. zakona, po katerem se večina državnih dohodkov mora sproti odvajati Narodni banki v Beogradu, izplačevanje pokojnin (deloma celo plač aktivnih uslužbencev, zlasti učiteljev in orožnikov) prišlo v nered. Skupnim napotom ljubljanskega in drugih upokojenških društev v državi je uspelo, da se je to vprašanje ugodno rešilo. Od novembra lani se pokojnine redno nakazujejo, vendar je nevarnost, da se

»Vsak večer sem prosta, ker ne morem več oditi z doma, odkar je Johnny pobegnil in sem odkrila tatvino. Živci me zapuščajo...« In kar naenkrat je prišla Gladys ihteti. Ko jo je novi prijatelj nekajkrat nežno pobožal, se je pomirila: »Veste kaj? Če bi se dobila nocoj v tujski loži v Folies Bergères?«

»Prav rad, če bo le še prosta?«

»Zame je vsaka loža prostak,« se je nasmehnila hči petrolejskega kralja. »Če bi se malo zamudila, vzemite, prosim vstopnico kar pri blagajni.«

»Torej v redu,« je pritrdil gospod Breton. »Obkorej?«

»Ob devetih. Ampak prosim točno!«

»To se razume,« je dejal gospod Breton in se globoko sklonil nad ozko športno ročico.

Ko ga je Gladys zapustila, se je postavil v vsi svoji moški veličini široko pred zrcalo in prijateljsko pokimal svoji sliki v ogledalu, kakor da hoče reči: »Pa imaš vendar srečo, stara bajta!«

Ob enajstih se je gospod Breton jezen vrnil domov. Gladys Benquettove ni bilo. Ali bi kazalo, da jo jutri dopoldne obišče v hotelu? Gotovo ni kriva zamude. Kakšen smisel bi bilo imelo sicer, da mu je dala toliko upanja?

Ta smisel je gospod Breton spoznal, ko je stopil v svojo sprejemnico. Tam je stal v mesečini, ki je razsvetljevala mogočno črno blagajno, fant v zamazani monsterski halji, na glavi je imel pa — čudna stvar — eleganten modni klobuk.

Ko je Breton prižgal luč, je opazil ob vlomilčevih nogah kopalni kovčeg, iz nje ga se je pa dvigala progasta in debela kovinska cev, podobna kači v pragozdu. Gladys je te detektivne le predobno poznane kače je mladi »blagajničar« držal v rokah. Slepeči strupeni plamen je že ugasnil, je-klena vrata so bila preklana, blagajna odprta. Dobro delo!

Detektiv je narahlo požvižgal skozi zobe. »Majhno razočaranje, kaj?« Se je trdo zasmejal. »Blagajna je prazna. Ima samo okrasni značaj.«

Mladi vlomilec, ki se je ob Bretonovem vstopu spremenil v solnat steber, ni nič odgovoril. Samogibno je vtaknil kovinsko glavo svoje pragozdne kače v kovčeg, zaprl pokrov, počasi oblekel površnik preko delavske halje, vzela z mize poleg blagajne majhno popotno torbo in hotel zapustiti kraj brezplodnega dela. Toda bilo bi otroče, če bi kdo mislil, da se bo gospod Breton dal osupniti spritno ne nesramnosti. Grobo je pograbil fantiča za ovratnik in ga zasukal. »Ste znoreli?« je zakričal nanj — toda naprej od začudenja ni mogel.

Mali fantovi kostanjevi brki so bili nalepljeni. Zalisci mu niso rasli iz lic, temveč so bili to lasje, počesani z glave. Sploh ves fant ni bil fant, ampak dekle. Gospodu Bretonu precjé znano dekle. Gladys Benquettova.

Z izgubljenjo kretnjo si je odstranila brke z zgornje ustnice in jih vrgla na tla, navzlic prestrašenosti nezavedno vesela, da sme biti spet ženska.

vrnejo prejšnje razmere, še zmeraj podana. Saj je moralo društvo letos januarja in marca brzojavno intervenirati v finančnem ministrstvu za pravočasno otvoritev kreditov.

Poročilo navaja veliko podražitev poglavitnih življenjskih potrebščin, zaradi česar upokojeanci še težje živijo. Zlasti so se podražila živila pa tudi industrijski izdelki. Draginjo pa pomnožuje še uvajanje novih trošarin in taks. Boj za odpravo kuluka doslej ni rodil uspeha. Novi pravilnik o voznih ugodnostih je priznal upokojeancem in njihovim družinam 50 % popust za 24 voženj na leto.

Tajniško poročilo navaja tudi trditve, da so upokojeanci že v vseh banovinah enotno organizirani, le v moravski banovini in v Beogradu upokoješke organizacije še niso ustanovljene. V naši banovini sta dve ločeni, samostojni društvi, v Ljubljani in Mariboru, prav tako v primorski, kjer se je nedavno ustanovilo posebno društvo upokojeencev v Šibeniku, dasi de-

luje v Splitu enako društvo že več let. Ljubljanska organizacija je od leta 1934. naprej močno napredovala tako, da se je število članov dvignilo od 1460 na 2838, kolikor jih je bilo 1. maja letos.

Iz računskega poročila, ki ga je podal pis. ravnatelj Henrik Vladimir Abram, je razvidno, da je društvo lani imelo 72.000 din dohodkov. Društveno premoženje je narastlo na približno 43.000 din konec minulega leta.

Po odobritvi poročil in absolutoriju odboru je bilo izvoljenih pri nadomestnih volitvah 6 novih odbornikov. Zborovalci so nato sklenili ustanoviti posmrtni sklad, v katerega bodo člani plačevali za vsak primer smrti po 2 oz. 3 dinarje.

Spremenila so se končno tudi pravila tako, da se organizacija odslej imenuje »Društvo državnih in samoupravnih upokojeencev za dravsko banovino«, s čimer se je društven delokrog znatno razširil.

uspeh izredno zadovoljiv. Od dohodkov, predvidenih v državnem proračunu, se je dejansko pobralo v navedeni dobi pri posameznih vrstah davčin: splošni neposredni davki 102,44 %, posebni davki 102,92 %, izredni davki 91,21 %, trošarina 101,82 %, takse 100,61 %, carine 119,05 %, monopoli 97,97 %, dohodki Državne hipotekarne banke 84,49 %, Poštne hranilnice 118,31 % in državne sladkorne tovarne 114,68 %. Ti rezultati še niso dokončni, ker izkazujejo dohodke samo za proračunsko, ne pa za računsko dobo, vendar so že izredno zadovoljivi. Dokazujejo na eni strani, da so se gospodarske razmere znatno popravile, z druge pa, da so finančni organi pravilno opravljali svojo dolžnost. Za znižanje prejemkov drž. aktivnih in upokojenih uslužbencev torej ni več razloga in pričakujemo, da se naši prejemki, zlasti še spričo rastoče draginje, kar najprej zvišajo. Pomoč je nujno potrebna!

Zakon o sodnikih. Na občnem zboru Društva sodnikov kraljevine Jugoslavije, ki je bil 6. junija v Beogradu, je zastopnik pravosodnega ministra sporočil, da bo ministrski svet v nekaj dneh že začel razpravljati o načrtu sodniškega zakona. Tako je upati, da bo dolgo pričakovani zakon o sodnikih končno le že uveljavljen.

Draginja narašča. Vodstvu UJNZB je prometni minister dr. Mehmed Spaho dne 29. maja v Sarajevu izjavil na predstavo o obupnem gmotnem položaju železničarjev in brodarjev, da so mu ta vprašanja znana. Prepričan je, da so podatki točni, ker so se res cene življenjskim potrebščinam zvišale, zlasti pa poljedelskim pridelkom, kar je treba pozdraviti, ker se tako izboljšava položaj kmetom. Ko je bilo leta

1935., ko so bili poljedelski pridelki pod ceno, treba znižati prejemke, je bilo mogoče to storiti, ker so se pa zdaj razmere popravile in cene pridelkom rastejo, se strinja s tem, da se državnim uslužbencem pomaga. Če bi bilo mogoče slabi gmotni

Oblike kemično čisti, barva, plislira in lika tovarna J. O. S. REICH.

položaj prometnega osebja posebe obravnavati — že oziraje se na njegovo naporno delo, bi se jim moralo takoj pomagati. Ker so pa železničarji povezani z drugimi drž. uslužbenci, bo pa sprožil to vprašanje pri kr. vladi, ki je za zvišanje prejemkov pristojna.

Neresnične vesti o finančnem stanju JUU. »Učiteljski tovariš« objavlja izjavo nadzornega in finančnega odbora Jugoslov. učiteljskega združenja z ozirom na nelojalne napade na organizacijo, da je vse finančno poslovanje organizacije bilo pregledano in se je ugotovilo, da je bilo vselej točno in pravilno. Izjava se največje varčevanje in je finančni položaj društva popolnoma urejen in so vsi tekoči izdatki vselej popolnoma pokriti. Izjava zavrača tendenciozno rovarjenje proti organizaciji, ki se poslužuje tudi izmišljenih, neresničnih trditve.

Zborovanje banovinskih uslužbencev. V Ljubljani so dne 6. junija zborovali v »Društvo banovinskih uslužbencev in upokojeencev dravske banovine« organizirani javni nameščenci. Zborovanje se je vršilo v dvorani okrogne urada za zavarovanje delavcev na Miklošičevi cesti, in je bilo stvarno na višini. Poročilo objavimo prihodnjič.

Naš zadružni kongres

SPORED

dela in prireditve za časa skupščine
Zveze nabavljajnih zadrug drž. uslužbencev v Ljubljani od 26. junija do 1. julija 1937.

Sobota, dne 26. junija 1937:

Dopoldne: Prihod članov upravnega in nadz. odbora Zveze.

Popoldne: Nato obisk bana, župana, generala, škofa in prote.

Zvečer: Večerja poljubna in razgovor na Nebotičniku.

Nedelja, 27. junija:

Ob 8. uri: Seja upravnega odbora Zveze.

Ob 11. uri: Otvoritev zadružne razstave. Kosilo v Unionu za 30—40 oseb.

Popoldne: Ob 13. uri in 30 min. izlet z avtobusom v Kamniško Bistrico ali ob slabem vremenu na Vrhniko, čez Verd nazaj.

Zvečer: Večerja poljubna in odmor.

Ponedeljek, 28. junija:

Dopoldne: Od 9. do 11. ure ogled železničarske zadruge, od 11. do 12,30 promenadni koncert v Zvezdi (Sloga).

Popoldne: Ob 15. uri plenum predkonference (event, predavanje univ. prof. dr. Gosarja).

Zvečer: Ob 20,30 uri zadružni film v kinu Sloga.

Torek, 29. junija:

Ves dan od 8. do 14. ure delo v sekcijah, popoldne ob 16. uri in 30 min. gledališka predstava v Tivoliju: »Prodana nevesta«. Konec ob 19. uri.

Zvečer: Večerja poljubna.

Sreda 30. junija:

Dopoldne: Ob 8. uri konferenca plenuma.

Popoldne: Od 15. do 15,30 ure slavnostna seja uprave železničarske zadruge.

Ob 15,30 uri otvoritev skupščine, zadružna himna, fanfare. V okviru skupščine predava o zadružništvu univ. prof. dr. Veber.

Zvečer: Ob 19. uri proslava zadružnega dne v hotelu Bellevue. Petje, godba Sloga (nastopi, dve točki vaj z zadružnimi zastavami, alegorija dece, večerja, prosta zabava).

Četrtek 1. julija 1937.:

Zjutraj: Ob 8. uri odhod iz Ljubljane s posebnim vlakom v Gozd Martuljek. Sprejem na Jesenicah. V Martuljku blagoslovitev obeh domov. Najprej Mladinski dom, nato dom Zveze. Promenadni koncert in banket.

Vestnik

Novi grobovi. Spet je segla neizprosna smrt v vrste naših naročnikov. V Ljubljani je umrl dne 8. junija upokojen železniški uradnik Izidor Bajuk. — Dne 9. junija je preminul v Celju davčni kontrolor pri tamkajšnji davčni upravi, Alojzij Jagodic. Dosegel je 59 let in je bil ravno pred tem, da vstopi v zasluženi pokoj, ko ga je dohitela smrt. Zadel ga je kap. — Istega dne je pa v Ljubljani umrl upok. prejemnik mestnega trošarinskega urada Mihael Ocepek. Preostalim naše sožalje, blagopokojnim tovarišem pa ohranimo lep spomin!

Iz tovariškega tiska. Dosedanjemu uredniku »Učiteljskega tovariša«, g. Vekoslavu Mlekužu, je banska uprava na podlagi zadnjega odstavka § 81. zakona o ljudskih soolah prepovedala izvrševanje uredniških poslov. Zato je imenovan odložil uredništvo. Odbor ljubljanske sekcije JUU je postavil za novega urednika upok. učitelja g. Ivana Kocjančiča.

Naraščanje državnih dohodkov. Po pregledu finančnega ministrstva o doseženih državnih dohodkih v času od aprila 1936 do konec marca 1937 je bil splošni

iz organizacije poštne uradnikov. Na dan 30. aprila je imelo Združenje uradnikov p. t. t. stroke vsega skupaj 3793 članov, razdeljenih na 8 sekcij. Najmočnejša je zagrebška sekcija, ki ima 800 članov, najmanj članov ima pa cetinjska, ki jih ima samo 263. Ljubljanska sekcija šteje 605 članov, t. j. nad 67,14 % vsega uredništva na ozemlju ljubljanske poštne direkcije. V splošnem je včlanjenih okrog 70 % poštne uradnikov v navedeni organizaciji. V novosadski sekciji jih je največ, namreč 92 %, najmanj članov ima pa v odstotkih splitska sekcija, namreč komaj 45 %. Značilno je, da je število članstva tako v odstotkih kakor številčno v vseh sekcijah znatno naraslo od lanskega obnovega zbora v Sarajevu.

daljevati ni mogel. Nenadoma so mu bile roke privezane k životu. Urno se je obrnil.

Dekle je tistih nekaj trenutkov, ko je ni opazoval, porabilo, da je potegnilo iz površnikovega žepa lasso in ga zagnala gospodu Bretonu čez glavo in ramena. Bliškovi to se umetno spletena usnjena zanka zadržila gospodu Bretonu okoli telesa.

Preden se je mogel postaviti v bran, mu je z drugo zanko ovila noge, nakar je dekle zvezanega povilo z jermenom kakor klobaso ali vrečo — in tako se je tudi zvrnil na tla.

»V imenu postave vas aretiram, Guy Sec,« je dostojanstveno izjavila mlada dama. »Zveč vdrugič ste se mi ujeli v past.«

»Kanalja!« je siknil zvezani.

»Imenujem se Yvonne Printemps,« je imrno nadaljevala mlada dama, »uradnica pariške kriminalne policije sem. Prva ženska zastopnica te stroke. Moj poklic je kriv, da se moja slava ne širi preveč. Ponosna sem, da se mi je posrečilo ujeti slovitiga kralja vlomilcev, Guya Seca, ki ga že več let zamaščejo skoro vsa evropska policijska oblastva.«

»Izdali so me!« je zarohnel zvezani, slep od besnosti in otepaval brez uspeha okrog sebe.

»Seveda, Guy Sec, res je,« izdali so vas,« se je smehljala mala Yvonne, »pajdaš vaših začetniških let, katere ste vi na vrhuncu slave opeharili za njihov delež, so se maščevali. Maščevala se je pa tudi vaša predrznost, katero ste igrali častitega detektiva. Kakor za nalašč!«

Guy Sec je zahropel in se zagrizel v preprogo.

»Zdaj bi pa jaz lahko požvižgala stražniku,« se je smehljala Yvonne Printemps, vzela kovčega in se poslovila. Ob vratih se je še enkrat obrnila, kakor da se je nenadoma nečesa spomnila.

»Izdaki v ti stvari so se mi poplačali. Vsebine vaše blagajne je namreč bila že v mojem popotnem kovčgu, ko ste vstopili.« Odprla je torbico in pokazala Guyu Secu vsebino: briljante, dragulje, zlahne kamne in bisere, neizmerno dragocen nakit, pomešan z bankovci in vrednostnimi papirji. »Poglavitna stvar mi je bila, da oškodovancem kar najprej vrnem te reči. Eden vaših nekdanih poslovnih prijateljev, ki mu je bilo to znano, nam je namreč izdal tudi tajnost vaše blagajne, skrivni predal, ki se odpira s skritim peresom. — Preveč ste se zanašali nase, Guy Sec. To se maščuje — zdravstvujte! V dveh minutah pride po vas policija. Te podrobnosti me pa nadalje ne zanimajo več.«

Odšla je.

Guy Sec je negibno čakal dve minuti. Pet minut. Čakal je dolgo uro. Stražnika ni bilo. Tedajci se mu je posvetilo, da je šel ti vražici tretjič na lim. Ob zori se mu je končno posrečilo oprostiti se spon.

Toda ude je imel še vse razbolele, ko je dva dni nato sedel v Marseilleu in pil čašo absinta, drugo za drugo: na pogin te Gladys Benquettove ali Yvonne Printemps, ki je bila še premetenejša tica kot on sam.

Detektiv se je porogljivo zasmel: »Čudite se pač, da sem se že tako zgodaj vrnil? Ste pač mislili, da si bom revijo ogledal do konca? Toda resen možak, kakor sem jaz, si ne stori nič iz take nage traparije. Škoda za drag denar za vstopnico. Nobeden od naju ni imel nič od tega. No, zdaj ko vas najdem tod pred svojo navrtano blagajno, vi lepa tičica, vam pa že lahko rečem: postaviti se morete, da ste vlovili na limanice izkušene kriminalista Jaquesa Bretona. Prav res sem mislil, da ste ekscentrična hči petrolejskega kralja. Prav nobenega vzroka nisem imel, izdati vam, da je blagajna prazna. Potegnili ste me kot Gladys Benquettova, — zločinko, kar ste, sem pa ujel v past!«

Mlado dekle se je živčno prestopalo. »Prav res mi je zelo mučno,« je zašepetala kakor dama iz družbe, ki so jo presenitili pri nerodnosti.

Breton se je zakrohotal: »Mučno! To pa verjamem! Sijajen si deklič! Mučno! pravite za stvar, ki vas za nekaj mesecev lahko spravi pod ključ.«

Mehka dekliška usta so se skremžila na jok.

»Kar nič se ne bojte,« je nadaljeval gospod Breton, »zaradi take neumnosti pač ne bom izročil mladega dekleta policiji. Zahtevam le, da mi poravnate škodo na blagajni. Ne z denarjem, dekle...« Ponudil ji je z roko klubski naslonjač ob kamnu in ji sedel nasproti. »Nekaj vam predlagam: Vstopite kot pomočnica pri meni v službo. Ves vaš nastop v ti zadevi — malomarno je pokazal na blagajno — vaš

samozavesten nastop kot Gladys Benquettova, vse to je bilo tako spretno, tako smotno premišljeno, da je treba le obžalovati, ker zapravljate svoje zmožnosti za tako nizkote cilje. Postanite mi pomočnica. Pograbitve to priložnost, morebiti poslednjo, da postanete koristen član človeške družbe.«

Mlada dama je zamišljeno ogledovala konice svojih čevljev. »Vaša ponudba prihaja tako nenadoma, gospod Breton,« je dejala s pogledom od spodaj, polnim čustvenosti, — »mi ne bi mogli dati nekaj dni za premislek?«

»Odlog za premislek?« Gospod Breton je skočil pokonci in razburjen korakal gor in dol. »Ali ne veste, da lahko požvižgam najbližjemu stražniku in da boste imeli potem časa za premislek malo dlje kot nekaj dni?« — Obstal je pred njo, si pogladil brado in postal očetovski. »Ne, otrok moj, nobene izbire ni. Ko sem vas pač zasačil...«

Nenadoma je stopil k blagajni. »Dobro delo, gladko delo — vsa čast! Seveda bi jaz namesto vas ne začel vrtati tako blizu ključavnice. — Le pogledjte: Tole vas je seveda zadržalo, saj tud je jeklena stena dosti debelejša.« Dekle je pristopilo in se dalo poučiti. Čisto kakor slučajno je segla v odprto blagajno. »Ah, kaj pa je tole!« je nacenkrat narahlo vzkliznila, »pero, kajne? Zadaj na desno v kotu?«

Detektiv ji je grobo odtrgal roko od omare, jo pahnil v sredino sobe in segel na mesto v omari, ki ga je označilo. »Smešno,« ji je dejal, »kje naj bi tod...« Na-

Upokojenec.

Uživanje dveh pokojnin nemogoče. Z letošnjim fin. zakonom je bilo določeno, da osebnosti in rodbinski upokojenci izgube pravico do pokojnine od države, če prejema tudi od kakšnega samoupravnega telesa (banovine ali občine) pokojnino. Pri tem je brez pomena, kdaj so stopili v samoupravno službo oz. od kdaj prejema samoupravno pokojnino. V splošnem gre takim upokojencem višja pokojnina, če se sami ne izjavijo, katero pokojnino žele prejemati. Zagrebška fin. direkcija je na čekovnih odrezkih dala s posebno štampiljko natisniti opozorilo, naj vsak upokojenec, ki prejema tudi pokojnino od samouprave, to takoj javi direkciji. — Vnovič opozarjamo vse, ki se jih tiče, naj sami sporoče pristojni fin. direkciji, za katero pokojnino se odločijo, da ne nastane preveliko preplačilo, katero bodo morali vrniti.

Prijavljajte vse spremembe! Ponovno smo že opozarjali vse upokojene tovariše, da je treba vse važne osebnostne spremembe, ki vplivajo na pravico do prejemanja doklade oz. višino iste, takoj sproti prijavljati fin. direkciji. Tako je treba nemudoma naznaniti preselitev v nižji ali višji drag. razred, smrt žene ali otrok, rojstvo otrok, prestanek šolanja otrok, prejem raznih ustanov ali podpor za otroke, kakor tudi zvišanje lastnega dohodka preko dovoljene višine. Vse take spremembe je treba prijaviti brez odlašanja še isti mesec, ko sprememba nastopi. Kadar zaradi spremembe v osebnih razmerah upokojenec pridobi pravico do doklade ali do zvišanja iste, pa tega ne prijavljuje v 90 dneh, izgubi pravico do doklade za ta čas, in se mu predpiše doklada šele s prvim dnevom meseca, ki sledi mesecu, v katerem vložil tako prekasno prijavo. Zato je treba paziti, da se prijave vlagajo pravočasno!

Zlorabe ugodnosti. Zagrebška organizacija upokojencev je objavila, da je ugotovila razne zlorabe ugodnosti, katere uživajo njeni člani pri raznih javnih in zasebnih podjetjih in zavodih. Nekateri člani društva so preskrbovali take ugodnosti ne članom ali svojim odraslim otrokom, ki nimajo pravice do tega. Zato je društvo sklenilo, da bo slehernega člana, ki bi zakrivil tako zlorabo, izključilo iz društva.

Zagrebški upokojenjski dom. Društvo državnih in samoupravnih penzionerov za sav-

ske banovine zbira sklad za gradnjo društvenega doma v Zagrebu. V prvih štirih mesecih t. l. so nabrali po vseh odbitkih 9355 din.

Iz somborske organizacije upokojencev. Udruženje jugoslov. penzionerov za dunavsko banovino v Somboru je sklenilo, da se morejo sprejemati kot izredni člani organizacije in njenega posmrtnega sklada mlado upokojencev tudi aktivni državni ali samoupravni uslužbenci. Tako izjemoma sprejeti aktivni uslužbenci pa »analogno« določili 3. odst. § 76. u. z. »ne morejo biti

člani odbora organizacije in imajo kot izredni člani samo posvetovalen glas. Članarina za aktivne uradnike je 3 din, za zvanikičnike in služitelje pa po 2 din na mesec. Vpisnine ti izredni člani ne plačajo, morejo pa zavarovati tudi svoje zakonske žene, ne pa drugih oseb. To odločitev utemeljuje organizacija, da je treba, da se upokojenci in aktivni uslužbenci krepkeje združijo v veliko falango. Organ upokojenjske organizacije »Naša Reč« bo na razpolago tudi aktivnim uradnikom, da v njem objavljajo svoje težave in pritožbe.

Zemljiškoknjižni uradniki zborujejo

Ljubljanska sekcija združenja zemljiškoknjižnih uradnikov kraljevine Jugoslavije je imela svoj občni zbor v nedeljo, dne 6. junija v razpravnih dvorani okrožnega sodišča v Ljubljani.

Občnega zbora, ki ga je vodil predsednik g. Joško Zihlerl, se je udeležilo lepo število članov z dežele, ki so kljub današnjim težkim razmeram posetili zborovanje. Na občnem zboru smo pa pogrešali nekaj ljubljanskih tovarišev, ki jim stavimo v vzgled tovariše od oddaljenih sodišč. Pred otvoritvijo občnega zbora se je predsednik s toplimi besedami spomnil lani umrlih članov Iva Berčiča, Alojzija Majeriča in Marija Pirca. Nato je poročal o težnjah in borbah zemljiškoknjižnega uradništva za izboljšanje svojega gmotnega položaja. Poročal je dalje o kongresu zemljiškoknjižnega uradništva, ki se je vršil dne 16. in 17. maja v Beogradu, in o sklepih, ki so bili na tem kongresu sprejeti. Poleg enotne ureditve poslovanja v zemljiški knjigi se je mnogo razpravljalo tudi o izboljšanju gmotnega položaja vseh državnih uslužbencev. Uradniški prejemki še zdaleka ne dosegaajo eksistenčnega minima in je nujno potrebno, da se ob 12. uri zadovoljivo uredi to naše življenjsko vprašanje. Sekcija je tudi lani storila vse, kar je bilo v njeni moči, ne glede na velike denarne žrtve, da bi s svojim posredovanjem na merodajnih mestih dosegla izboljšanje položaja svojih članov. Vidnih uspehov res ne moremo zaznamovati, vendar pa si ne moremo zamisliti, da nismo storili vsega, kar se stori da.

Tajnik g. Medved Joško je nato podal izčrпно poročilo o poslovanju sekcije. Posebno zanimanje je vzbudila med zboro-

valci njegova statistika o napredovanju uradništva. Kljub naklonjenosti merodajnih činiteljev se zaradi nezadostnih kreditov napredovanja niso mogla izvršiti tako kot bi bilo želeli. Pa tudi tekoča proračunska doba nam v tem pogledu ne daje dosti upanja na kako izboljšanje.

Blagajnik g. Gostič Janko je poročal o denarnem stanju sekcije, ki je ugodno. Posmrtnina v znesku 1500 din je bila izplačana takoj svojem umrlih članov. Na predlog člana nadzornega odbora g. Albina Isteniča je bila izrečena upravi razrešnica. Pri volitvah uprave je bil izvoljen stari odbor s predsednikom g. Joškom Zihlerlom na čelu. Pri slučajnostih je podal g. Josip Kontelj iz Krškega zanimiv referat o poslovanju v zemljiški knjigi in o nedostatkih, ki bi jih bilo z ozirom na enotnost poslovanja še odpraviti. Z ozirom na prezaoplenost v zemljiški knjigi in pomanjkanje osebja bi bilo želeli, da se kolikor mogoče omeji naprava zemljiškoknjižnih izvlečkov za razne denarne ustanove, ki morejo dobiti vse potrebne informacije tudi na drug način. Referent je v glavnem naglašal načelo enotnega vodstva zemljiške knjige in uvedbo enotne terminologije.

Ob 13. uri je predsednik zaključil lepo uspeli občni zbor. Zborovalci so se nato podali k skupnem kosilu, potem pa na velesesem, kjer so jim v prijateljskem razpoloženju prehitro minile kratko odmerjene ure, ko je bilo treba z večernimi vlaki odpotovati spet domov.

Dodatki k Taksam

Pravkar je izšla z naslovom »Takse, I. zbirka dodatkov z vsemi izjemami in razpisi do 15. maja 1937.« knjižica, ki jo je priredil g. Štefan Sušec, načelnik fin. oddelka banske uprave v pok., z namenom, da izpopolni svojo lani izdano knjigo »Takse«.

S temi dodatki je dobila knjiga »Takse« zopet svojo popolnoma aktualno vrednost in nudi vsakomur celotno zbirko vseh taksnih predpisov po sedaj veljavnem stanju. Posebno pa se je razširil komentar k posameznim taksnim določilom.

Knjižica je razdeljena v dva dela. V prvem so kratke spremembe v besedilu zakona o taksah in njegovega pravilnika kakor tudi normativni razpisi fin. ministrstva, ki so izšli po izdaji knjige tja do 15. maja 1937. Te spremembe so natisnjene le na eni strani vsakega lista, tako, da jih je mogoče izrezati in nalepiti na ustreznih mestih knjige »Takse«. Drugi del knjižice, ki obsega »Uredbo o neodplatnih prenosih imovine (dedne in darilne takse)« in »Taksni vozniški pravilnik«, pa je mogoče uporabljati kot povsem samostojno celoto. Tudi ta »I. zbirka« je opremljena s stvarnim vsebinskim kazalom.

Prvi del te knjižice obsega 40 listov, drugi del pa 125 strani, velja pa 24 din brez poštne.

Ta knjižica dodatkov se bo vsem onim, ki so knjigo »Takse« svojčas prejeli neposredno ali potom fin. oblasti od knjižne založbe tiskarne »Merkur« v Ljubljani, Gregorčičeva 23, poslala brez posebnega naročila s položnico, ki naj jo uporabijo za poravnavo stroškov. Ostali imetniki knjige »Takse« pa naj se radi nabave dodatkov obrnejo neposredno na omenjeno založbo.

Pripomniti je, da v platno vezana knjiga »Takse«, obsegajoča XL. + 896 strani, stane prej ko slej 260 din; toda v ti ceni je za nove naročnike vsebovana tudi že cena za »I. zbirko dodatkov«, tako da prejme vsak novi naročnik knjige »Takse« brezplačno tudi knjižico dodatkov.

Naročila sprejema tiskarna »Merkur«, kakor tudi prireditelj g. Štefan Sušec, Ljubljana, Beethovnova ulica 15.

Po svetu

Zvišanje plač na Francoskem. Francoska poslanska zbornica je nedavno izglasovala kredit okroglo 620 milijonov frankov, ki bo služil za zvišanje plač državnim uslužbencem. Malo prej je namreč francoski parlament sprejel zakonski predlog o zvišanju plač nižjih državnih uslužbencev. Vsi tisti, ki doslej niso prejeli vsaj 12.000 frankov (nekaj nad 24.000 din) na leto, bodo prejeli odslej zvišane plače. Francoska vlada hoče spriti neprestanega dvigovanja cen pomagati javnim in zasebnim nameščencem in delavcem, ki so zaradi velike draginje zašli v slab položaj.

SVILO

pravo in umetno, moderne vzorce, za damske obleke in

MANUFAKTURO
vseh vrst v veliki izbiri
dobro in poceni
kupite pri znani tvrdki

NOVAK

MANUFAKTURNA TRGOVINA
LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 15
pri NUNSKI CERKVI

Poravnajte
naročnino!

ZEFIR, POPELIN, TOURING
za moške srajce, Gradl za spodnje
hlače, izborne kakovosti v najnovejših
vzorcih priporoča

ROBERT GOLI
LJUBLJANA, SELENBURGOVA ULICA 3

Kupujte svoje potrebščine pri tvrdkah
ki inserirajo v »NAŠEM GLASU«

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Telefon 2673 Špecerija

Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Učiteljska tiskarna

Ljubljana

Franciščanska ulica

Telefon štev. 2312

Račun pošl. hran. 10.761

je najmoderneje urejena in izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejših do najmodernejših

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem ali večbarvnem tisku; brošure in knjige v vseh nakladah, časopise, revije in mladinske liste. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov

Lasna tvornica šolskih zvezkov

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev

v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši

Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.

Poštni čekovni račun štev. 10.681. Telefon štev. 3413

Posojila do Din 10.000— vsem javnim nameščencem po 8% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin c. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5 ♦ Telefon štev. 2421

Širite

zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.